

præsident. Han sagde, at en af Grundene til, at Højre stillede sig saaledes, var, at Konseilspræsidenten havde drillet Højre. Nu skal jeg saa villig som nogen indrømme, at den afgaaede Konseilspræsident gennemhaanede Højre paa en Maade, som jeg aldrig har hørt et politisk Parti blive gennemhaanet, og at Højre har følt sig ydmyget og dybt beskæmmet derved, er let forstaaeligt. Men den afgaaede Konseilspræsident havde sine Papirer i Orden, han havde fuldstændig Ret i, hvad han sagde, og det rette, som Højre kunde have gjort, var at gøre Afbigt, gøre Undskyldning for sin Opræden overfor Konseilspræsidenten. Den Vej valgte man imidlertid ikke, men derimod den Vej at forelægge Forslag til Beslutning om at give ham et Mistillidsvotum. Dette, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds sagde, at den afgaaede Konseilspræsident havde drillet Højre, minder om, at naar Drengene lege, hænder det ofte, at der er en, der siger: Nu vil jeg ikke lege med mere, for han har drillet mig! Men det er mærkværdigt at se, at Højre, der kalder sig et besindigt Parti, et roligt Parti, et konservativt Parti, for en personlig Fornærmelses Skyld giver sig til det, som de ellers paa det stærkeste have fordømt saa mangefoldige Gange, nemlig Ministerstormeri.

Men Højre fortjener alligevel Tak for, hvad det har gjort, og for, hvad der er sket, thi Højre er herigennem kommet til at fastslaa, at det parlamentariske System nu er gennemført her i dette Land. Det er nu i Praksis vist, at en Regering ikke kan sidde enten en Beslutning eller et Mistillidsvotum, vedtaget af Folketinget, overhørigt. Jeg gentager det: Højre fortjener Tak for, at det har været med til at fastslaa dette og i Praksis vise, at det parlamentariske System er gennemført her i vort Land.

Jeg skal sige nogle Ord om Socialdemokratiets Stilling overfor den nye Regering. Socialdemokratiet har ikke været medvirkende ved denne Regerings Dannelse. Ingen har haft Bud efter os, ingen har forhandlet med os, heller ikke have vi fra vor Side ønsket at være med, ønsket at komme til at tage Del i disse Forhandlinger, eller være med til at danne den Regering, vi nu have. Der er ikke blevet os tilbudt nogen Plads i Ministeriet, og var det sket, vilde vi aldeles bestemt have sagt Nej dertil. Socialdemokratiet var med til at styrte det foregaaende Ministerium, men ikke af Ær-

gærrighed eller Magtsyge for selv at komme frem, men det var alene, fordi vi nærede den dybeste Mistillid til den Regering, der sad, og mente, at den fortjente ikke længere at sidde paa den Plads, den indehavde.

Vil man nu spørge, hvorfor Socialdemokratiet ikke vilde tage Del i Ministeriets Dannelse i Øjeblikket, er Svaret det, at vi anse os ikke for parlamentarisk berettigede dertil. Vi anse os ikke for stærke nok dertil endnu, men vi haabe, den Dag vil komme, da Socialdemokratiet, der er i rask og glædelig Fremgang, vil blive stærkt nok dertil, og naar den Dag kommer, skulle de Herrer ogsaa nok høre fra os.

De politiske Partier her i Danmark kunne som i andre Lande egentlig deles i to Dele: Socialdemokratiet paa den ene Side og paa den anden Side alle de andre. Her i Danmark, tror jeg, at vi i Øjeblikket have ikke mindre end 8 politiske Partier: De Radikale, Højre, de Frikonservative, de Gammelmoderate, de Nymoderate, Reformpartiet, Løsgængerne og Socialdemokraterne. De andre Partier ere indbyrdes stærkt uenige, forfølge hinanden, hade hinanden, rives og skændes indbyrdes, det er en Kendsgerning, det er noget, vi hver Dag se for vore Øjne, og jeg kan sige heldigvis for vort Vedkommende. Men eet er fælles for dem alle, og det er: de bygge paa det bestaaende Grundlag, det er indenfor den bestaaende Samfundsordning, de ville reformere og lovgive. Arten og Tempoet med Hensyn til denne Lovgivning ere forskellige for de forskellige Partier, men alle have de det fælles, at de bygge paa det bestaaende Grundlag. Og her kommer da den store Forskel mellem dem og os, at vi ønske ikke at bygge paa det bestaaendes Grund, paa den bestaaende Samfundsordning. Den ønske vi afskaffet, vi ønske at komme bort fra Privatdriften, vi ønske at komme over til, at Samfundet ejer alle Produktionsmidler; vi mene, det er det eneste Grundlag, hvorpaa et virkelig sundt og retfærdigt Samfund kan bygges op. Jeg siger altsaa, at der mellem dem og os er ikke en Gradsforskel, men en Væsensforskel, en dyb Kløft, som ikke lader sig udjævne.

Socialdemokratiet er et selvstændigt Parti. Man har ofte sagt om os, at vi vare Hoved og Hale for andre Partier, ligesom man nu fandt det rettest at udtrykke det. Det er slet ikke Tilfældet, vi ere hverken Hoved eller Hale for noget Parti, men et